

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า
อำเภอบางปะอิน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิบัติราชการประจำปีจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีกลุ่มจังหวัด เพื่อการบูรณาการแผนงาน โครงการ กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในคราวประชุมสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๓ ประจำปี ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป ประชาชนผู้สนใจสามารถรับข้อมูลได้ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสมนึก ไกรสมดี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่นฉบับนี้ เป็นแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนด วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า รวมถึงการทบทวน / เพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งได้จัดทำโดยผ่านขั้นตอน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยมุ่งเน้นมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาท้องถิ่น และแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า มุ่งเน้นที่จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน และพาณิชย์กรรม การพัฒนา ด้านบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมทั้งเป็นการเตรียมโครงการพัฒนาต่างๆ ให้อยู่ในลักษณะที่พร้อมจะปฏิบัติและนำไป จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้าฉบับนี้ จะใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจาก เงินสะสมในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่ กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นเจริญก้าวหน้าต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า

สารบัญ

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๓
๓. ประชากร	๔
๔. สภาพทางสังคม	๕
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๕
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๖
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๗
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๗

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๘
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๑
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๒๖

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๓๙
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๔๑

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๙๖
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๙๘
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๙๘
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๙๙

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชน

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว่า ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๙ หมู่ที่ ๕ ถนนสายเอเชีย ตำบลบ้านหว่า อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอบางปะอินไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณ ๑๒.๙๐ กิโลเมตร ห่างจากศาลากลางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประมาณ ๑๐.๘๐ กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๑๒.๗๓ ตารางกิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

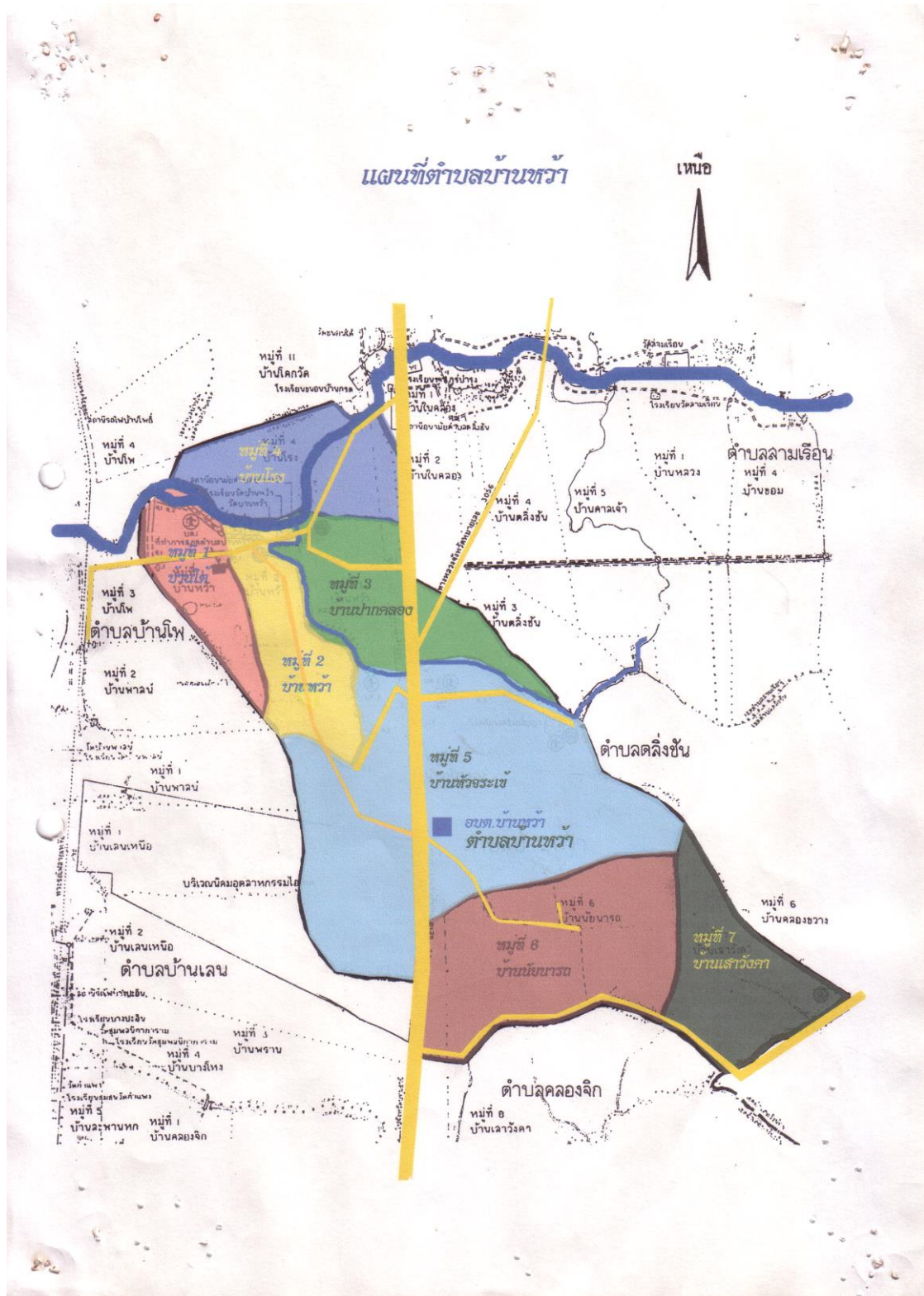
ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลบ้านกรด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลคลองจิก อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลตลิ่งชัน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลบ้านโพและตำบลบ้านเลน อำเภอบางปะอิน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

แผนที่ตำบลบ้านห้วย

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ของตำบลบ้านหว่า มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม น้ำท่วมถึงทุกปี พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้เป็นที่ตั้งชุมชน และพื้นที่เกษตรกรรมโดยมีแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ คลองโพ คลองตาม่วง คลองหัวจระเข้

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มี ๓ ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่เป็นดินเหนียว เหมาะสำหรับการปลูกข้าว และทำการเกษตร

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- คลอง ๔ สาย (คลองโพ , คลองตาม่วง , คลองหัวจระเข้ . คลองคู้วังพาสน์)
- บึง , หนองน้ำ , ลำราง ฯลฯ ๑๓ แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ประปาผิวดิน จำนวน ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๓)
- ประปาบาดาล จำนวน ๑๐ แห่ง
(อบต. บ้านหว่าเป็นผู้ดำเนินการเอง จำนวน ๖ แห่ง
และ หมู่บ้านดำเนินการเอง จำนวน ๔ แห่ง)

๒.ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว่า ประกอบด้วยหมู่บ้าน จำนวน ๗ หมู่บ้าน เป็นเขตปกครองเต็มทั้งตำบล

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีจำนวน ๗ หมู่บ้าน ผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๑ คน ๗ หมู่บ้าน รวมเป็น ๗ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๒,๘๔๕ คน แยกเป็นชาย ๑,๓๑๙ คน หญิง ๑,๕๒๖ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๒๒๓.๔๘ คนต่อตารางกิโลเมตร (ข้อมูล ณ เดือน มกราคม ๒๕๖๕)

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ประชากร		รวม (คน)	หลังคาเรือน
		ชาย (คน)	หญิง (คน)		
๑	บ้านไต้	๑๓๑	๑๕๐	๒๘๑	๑๒๔
๒	บ้านห้วย	๑๗๔	๒๓๓	๔๐๗	๒๒๗
๓	บ้านปากคลอง	๑๓๕	๑๒๘	๒๖๓	๑๒๑
๔	บ้านโรง	๑๔๐	๑๔๗	๒๘๗	๑๑๐
๕	บ้านหัวจรเข้	๒๘๖	๓๕๒	๖๓๘	๒๓๑
๖	บ้านนัยนาท	๓๐๑	๓๔๔	๖๔๕	๓๐๓
๗	บ้านเสาวังคา	๑๕๒	๑๗๒	๓๒๔	๑๐๖
	รวม	๑,๓๑๙	๑,๕๒๖	๒,๘๔๕	๑,๒๒๒

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุต่ำกว่า ๑ ปี	11	6	17
อายุ ๑-๒ ปี	21	29	50
อายุ ๓-๖ ปี	56	63	119
อายุ ๗-๑๒ ปี	109	89	198
อายุ ๑๓-๑๘ ปี	105	117	222
อายุ ๑๙-๒๔ ปี	109	112	221
อายุ ๒๕-๓๐ ปี	97	133	230
อายุ ๓๑-๓๙ ปี	168	173	341
อายุ ๔๐-๔๙ ปี	202	229	431
อายุ ๕๐-๕๙ ปี	222	249	471
อายุ ๖๐-๖๙ ปี	134	165	299
อายุ ๗๐-๗๙ ปี	54	99	153
อายุ ๘๐-๘๙ ปี	28	51	79
อายุตั้งแต่ ๙๐ ปีขึ้นไป	3	11	14
รวม	1,319	1,526	2,845

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนวัดบ้านหว้า (ชมพุนิทยา) จำนวนนักเรียนประมาณ ๑๕๐ คน
(อนุบาล ๑ ประถมศึกษาปีที่ ๖)

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า จำนวน ๒ แห่ง

๑) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนวัดบ้านหว้า นักเรียนประมาณ ๑๒ คน

๒) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนเสริมปัญญาฯ นักเรียนประมาณ ๑๓ คน

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหว้า ๑ แห่ง

- ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน ๗ แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

-

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติด มีพื้นที่เฝ้าระวัง คือ พื้นที่หมู่ที่ ๑ - หมู่ที่ ๗

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม

มีถนนลาดยางแอสฟัลท์ ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและถนนลูกรัง

หมู่ที่	จำนวน สายทางรวม (สาย)	ถนนลาดยาง แอสฟัลท์ (สาย)	ถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก (สาย)	ถนนลูกรัง (สาย)	ทางล้าลอง (สาย)
๑	๙	๑	๖	๒	-
๒	๘	๑	๔	๑	๒
๓	๕	๓	๒	-	-
๔	๔	๒	๑	-	๑
๕	๘	-	๔	๔	-
๖	๕	-	๓	๒	-
๗	๔	๑	๑	๒	-
รวม	๔๓	๘	๒๑	๑๑	๓
ถนนเชื่อมระหว่างตำบล		๑	๑	๓	-
ถนนในการรับผิดชอบ ของหน่วยงานอื่น		๑	๑	-	-

๕.๒ การไฟฟ้า

มีระบบไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน จำนวน ๑,๒๒๒ คริวเรือน

๕.๓ การประปา

มีระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน จำนวน ๗ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑-๗

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์(เอกชน)ไฮเทค ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมไฮเทค-บ้านหว่า

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ทำนา ปลูกข้าว เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

๖.๒ การประมง

มีการเลี้ยงปลาบ่อ และปลากระชัง ในพื้นที่ ม.๑ – ม.๗ ตำบลบ้านหว่า

๖.๓ การปศุสัตว์

มีการเลี้ยงหมู , เลี้ยงกระบือ และเลี้ยงไก่พื้นบ้าน เป็นต้น

๖.๔ การบริการ

- หอพัก	จำนวน ๓๗ แห่ง
- บริษัท/ร้านค้า	จำนวน ๕๓ แห่ง
- ปั้มน้ำมัน	จำนวน ๕ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

- วัดบ้านหว่า

๖.๖ อุตสาหกรรม

- โรงงานอุตสาหกรรม	จำนวน ๑๓ แห่ง
- โรงรับซื้อของเก่า	จำนวน ๕ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๖.๘ แรงงาน

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมได้แก่ทำนา ปลูกข้าว เหลือประกอบอาชีพส่วนตัวและรับจ้าง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ประชาชน นับถือศาสนาพุทธ
- มีวัดจำนวน ๑ แห่ง คือ วัดบ้านหว้า

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- เดือน เมษายน ประเพณีสงกรานต์งานสงกรานต์น้ำพระและรดน้ำผู้สูงอายุ

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- ไม่มี

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ต้นชวนชม

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- คลอง ๔ สาย (คลองโพ , คลองตาม่วง , คลองหัวจระเข้ . คลองคู้วังพาสน์)
- บึง , หนองน้ำ , ลำราง ฯลฯ ๑๓ แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ประปาผิวดิน จำนวน ๑ แห่ง (หมู่ที่ ๓)
- ประปาบาดาล จำนวน ๑๐ แห่ง
(อบต.บ้านหว้าเป็นผู้ดำเนินการเอง จำนวน 7 แห่ง
และ หมู่บ้านดำเนินการเอง จำนวน ๕ แห่ง)

๘.๒ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

พื้นที่ราบลุ่ม เหมาะสมแก่การเพาะปลูกและประกอบอาชีพเกษตรกร

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้ สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่าง ยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและ สนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอัน ประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการ สร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อ รับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อ ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาตินับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่ม บนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบใน

ความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับ

ปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหาร และน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขากการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีความแปรปรวนมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนรู้การสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถจับจุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้

เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมี

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีไม่ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และมีมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดหารายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ กรอบนโยบาย ทิศทางและแนวทางการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

“เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่น สนับสนุนและตอบสนองนโยบายของรัฐบาลบนพื้นฐานของความเข้าใจในปัญหาและศักยภาพของท้องถิ่น มีการบูรณาการบริหารจัดการในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ”

พันธกิจ

๑. จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี

๒. จัดให้มีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต / สุขภาพ และการกีฬา

๓. จัดให้มีการเกษตรอินทรีย์ปลอดสารพิษ

๔. จัดให้มีการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อย

๕. จัดให้มีการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม

๖. จัดให้มีการส่งเสริมการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗. จัดให้มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๘. จัดให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๙. จัดให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

๑๐. จัดให้มีการพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๑๑. จัดให้มีการกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพ / การท่องเที่ยว

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. มีโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สะดวก รวดเร็วและปลอดภัย ระบบสาธารณูปโภคทั่วถึง
๒. ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. มีการพัฒนาชุมชนและสังคม มีความเข้มแข็งและสงบเรียบร้อย
๔. มีการลงทุนและพาณิชย์กรรม ในพื้นที่มากขึ้น
๕. มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
๖. ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และเผยแพร่ให้มากขึ้น
๗. มีมาตรฐานการบริหารและบริการการท่องเที่ยวในระดับสากล และมีนักท่องเที่ยวมากขึ้น
๘. เพิ่มจุดมุ่งหมายของ เศรษฐกิจพอเพียง
๙. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กรอบนโยบาย ทิศทางและแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีกรอบนโยบาย ทิศทางและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายการพัฒนาแต่ละด้าน และภายใต้ยุทธศาสตร์แต่ละด้านจะประกอบด้วยแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑.๑ การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ พร้อมมีการเชื่อมโยงโครงข่ายระหว่างอำเภอ
 - ๑.๒ การขยายเขตประปาหรือก่อสร้างประปาหมู่บ้าน
 - ๑.๓ การขยายเขตบริการโทรศัพท์สาธารณะให้ทั่วถึง
 - ๑.๔ การขยายเขตบริการไฟฟ้าให้ทั่วถึง
 - ๑.๕ การจำกัดน้ำหนักรถบรรทุกของรถยนต์ไม่ให้เกินมาตรฐาน มีการติดตั้งป้ายห้ามมิให้รถบรรทุก ชนิดที่มีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดหรือเมื่อรวมน้ำหนักกับน้ำหนักบรรทุก
 - ๑.๖ การจัดทำผังเมืองรวม
 - ๑.๗ พัฒนาระบบการชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง
 - ๑.๘ พัฒนาระบบจราจร
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
 - ๒.๑ การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ
 - ๒.๒ การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา
 - ๒.๓ การส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข
 - ๒.๔ ด้านสวัสดิการชุมชน
 - ๒.๕ การป้องกันยาเสพติด
 - ๒.๖ การสงเคราะห์สตรีเด็ก ผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์

๒.๗ การสงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

๒.๘ การป้องกันและแก้ไขปัญหามาจากอุบัติเหตุทางถนน ภัยจากสารเคมีและ วัตถุอันตราย และ ภัยจากการกระทำของมนุษย์

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๓.๑ ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๒ การมีส่วนร่วมทางด้านการเมืองท้องถิ่น

๓.๓ การส่งเสริมประชาธิปไตย / การมีส่วนร่วม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรม

๔.๑ ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการวางแผน

๔.๒ ด้านการส่งเสริมการลงทุน

๔.๓ ด้านการส่งเสริมการพาณิชย์

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๕.๑ การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๕.๒ การจัดระบบบำบัดน้ำเสีย

๕.๓ การกำจัดและจัดการขยะ

๕.๔ การควบคุมมาตรฐานความดังของเสียง / ฝุ่นละออง

๕.๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหามาจากภัยธรรมชาติ

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณธรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๑ การส่งเสริมคุณธรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๒ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และฟื้นฟูบูรณะโบราณสถาน โบราณวัตถุ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยว

๗.๑ การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

๗.๒ การสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว

๗.๓ การบริหารจัดการการท่องเที่ยว

๗.๔ การรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

๗.๕ การป้องกันอุบัติเหตุจากการท่องเที่ยว

๗.๖ การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๗.๗ การเพิ่มจำนวนและระยะเวลาการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

๘.๑ พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

๘.๒ การสร้างและพัฒนารวมกลุ่ม (Cluster)

๘.๓ ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่

๘.๔ สร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ

๘.๕ การส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน

๘.๖ การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน / ท้องถิ่น

๘.๗ การส่งเสริม สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๙.๑ การสร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ

๙.๒ การเสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติและการบริการประชาชน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

๙.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการและ การตรวจสอบควบคุม

๑๔. ยุทธศาสตร์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เป้าหมายการพัฒนา

“อยุธยาเมืองมรดกโลก เป็นแหล่งเรียนรู้ น่าเที่ยว น่าอยู่ น่าลงทุน”

พันธกิจ

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวและบริการ

๒. บริหารจัดการเมืองและชุมชน

๓. การพัฒนาภาคการผลิต การค้าและบริการได้อย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและบริการ สู่มาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์

๑) พัฒนาคุณภาพการบริการเพื่อการท่องเที่ยวไปสู่มาตรฐานสากล

๒) เพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นไปตามมาตรฐานการท่องเที่ยวและเพิ่มแหล่งแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวสู่ชุมชน/ท้องถิ่น

๓) ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว การตลาด การลงทุน และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวด้วยเทคโนโลยี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

วัตถุประสงค์

๑) เพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นอย่างมีคุณภาพ

๒) ส่งเสริมระบบป้องกันสาธารณภัยที่ดี และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓) พัฒนาสังคมและจัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้รองรับต่อการขยายตัวของชุมชน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและบริหารจัดการพื้นที่เพื่อเมืองน่าอยู่

๒) เตรียมการป้องกันและควบคุมปัญหาสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากการขยายตัวของชุมชน

๓) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและเพียงพอต่อความต้องการ

๔) การรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เสริมสร้างครอบครัวและชุมชนเข้มแข็ง และพัฒนาคนทุกช่วงวัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรม การค้าและบริการ โดยใช้นวัตกรรม และภูมิปัญญาที่สร้างสรรค์

วัตถุประสงค์

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคเกษตรโดยใช้นวัตกรรม และภูมิปัญญาที่สร้างสรรค์
- ๒) เพิ่มความสามารถทางการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม การค้าและบริการ
- ๓) ส่งเสริมการสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) โดยใช้ นวัตกรรมและภูมิปัญญาสร้างสรรค์

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่เกษตรอย่างเหมาะสม และยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่ มาตรฐานความปลอดภัย ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดโดยใช้นวัตกรรมและภูมิปัญญาที่สร้างสรรค์
- ๒) ส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้กับประชาชนอย่างยั่งยืน
- ๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ใช้เทคโนโลยีสะอาดหรือใช้พลังงานทดแทนและยกระดับคุณภาพ ผลิตภัณฑ์สู่มาตรฐานสากล
- ๔) ส่งเสริมการสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชนให้โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์โดยใช้นวัตกรรมและภูมิปัญญา สร้างสรรค์ และพัฒนาระบบการตลาดให้อยู่ได้อย่างยั่งยืน
- ๕) ยกระดับศักยภาพกำลังคน ภาคการผลิต การค้า และบริการให้เป็นมืออาชีพ เพื่อให้สามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ (vision)

“ตำบลน่าอยู่ คุณุณธรรม มีคุณภาพชีวิต ปลอดภัยเสถียร เศรษฐกิจพอเพียง”

๒.๒ พันธกิจ (mission)

- ๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- ๒) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร
- ๓) สนับสนุนและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
- ๔) ส่งเสริมการศึกษา
- ๕) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ
- ๖) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- ๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อร่วมคิดร่วมทำร่วมแก้ปัญหาในท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งของชุมชน และให้ชุมชนปลอดภัยเสถียร
- ๘) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๙) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๑๐) สร้างการบริหารจัดการที่ดี
- ๑๑) คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑๒) ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียร
- ๑๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒.๓ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

- ๑) มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี เพียงพอ และทั่วถึง
- ๒) ประชาชนมีแหล่งน้ำทางการเกษตรอย่างเพียงพอ
- ๓) ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพียงพอ
- ๔) ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง
- ๕) สงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยโรคเอดส์ ที่มีฐานะยากจนอย่างทั่วถึง
- ๖) ประชาชนมีจิตสำนึกและสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
- ๗) ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและให้ชุมชนปลอดภัยปลอดภัย
- ๘) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๙) มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพ
- ๑๐) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้ามีการบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ
- ๑๑) ประชาชนมีจิตสำนึกและห่วงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑๒) มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาความปลอดภัย
- ๑๓) มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒.๕ เป้าหมายการพัฒนา

๑. เพื่อพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. เพื่อพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. เพื่อพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
๔. เพื่อพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๕. เพื่อพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. เพื่อพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร
๗. เพื่อพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒.๖ ตัวชี้วัด

๑. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่ คกก.ตรวจรับงานจ้างตรวจรับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง

๒. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๒.๗ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆในพื้นที่ เช่น ถนน สะพาน รางระบายน้ำ ท่อลอดเหลี่ยม ท่อ คสล. หอกระจายข้าว ระบบน้ำอุปโภคบริโภค อาคารต่างๆ สิ่งก่อสร้างใน฼าปนสถาน ป้ายจราจร กระจกโค้ง ป้องกันอุบัติเหตุ ไฟกระพริบ ฯลฯ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ อนุรักษ์และจรรโลงไว้ซึ่งการศาสนาและวัฒนธรรม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	โครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการพัฒนาหมู่บ้านในด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริมเยาวชน สตรี อุดหนุน อปท.อื่น ส่วนราชการหรือหน่วยอื่นของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฯลฯ การป้องกันและระงับโรคติดต่อต่างๆ ควบคุมป้องกันโรคระบาดในพื้นที่

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	ดำเนินการหรืออุดหนุนหน่วยงานที่ดำเนินการ แก้ไขปัญหาอาชญากรรม เพิ่มศักยภาพการ ปฏิบัติงานให้แก่ อปพร. ฝึกอบรมราษฎรใน หมู่บ้านให้มีความรู้ ปลุกจิตสำนึกให้ราษฎรมี ความสามัคคี ประองตอง สมานฉันท์ เพื่อความ มั่นคงของชาติ เพิ่มประสิทธิภาพ การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้อง ถนน ฯลฯ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลุก ตื่นไม้ในป่าชุมชนป่าต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลุก หย้าแฝก อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ และโครงการ ตามพระราชดำริฯ เป็นต้น
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร	เพื่อพัฒนาระบบการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น การพัฒนาบุคลากร เพื่อให้การ บริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	พัฒนา วางแผน ส่งเสริมการลงทุนและการ พาณิชยกรรม พัฒนา วางแผน ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวในพื้นที่

๒.๘ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๒.๑ กลยุทธ์การพัฒนากการส่งเสริมการศึกษา
 - ๒.๒ กลยุทธ์การพัฒนากการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
 - ๓.๑ กลยุทธ์การพัฒนาศรษฐกิจและการส่งเสริมอาชีพ
 - ๓.๒ กลยุทธ์การพัฒนากสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์
 - ๓.๒ กลยุทธ์การพัฒนากส่งเสริมสุขภาพอนามัย
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
 - ๔.๒ กลยุทธ์การพัฒนากการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๕.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร
 - ๖.๑ กลยุทธ์การพัฒนากประสิทธิภาพบุคลากรและการพัฒนากประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กร
๗. การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - ๗.๑ กลยุทธ์การพัฒนากการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒.๙ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านห้วย

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านห้วย กำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านห้วย ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจำนวน ๗ ยุทธศาสตร์ และ ๑๐ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๒.๑ กลยุทธ์การพัฒนากการส่งเสริมการศึกษา
 - ๒.๒ กลยุทธ์การพัฒนากการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
 - ๓.๑ กลยุทธ์การพัฒนาเศรษฐกิจและการส่งเสริมอาชีพ
 - ๓.๒ กลยุทธ์การพัฒนาสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์
 - ๓.๒ กลยุทธ์การพัฒนาส่งเสริมสุขภาพอนามัย
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
 - ๔.๒ กลยุทธ์การพัฒนาการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๕.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร
 - ๖.๑ กลยุทธ์การพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรและการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กร
๗. การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - ๗.๑ กลยุทธ์การพัฒนาการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒.๑๐ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า มุ่งพัฒนา 7 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อย การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม การพัฒนาด้านสาธารณสุข การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค) ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เป้าหมาย

เพื่อก่อสร้าง ปรับปรุง ขยาย ซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านห้วย ให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบายและมีมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. ท่าเลที่ตั้งเป็นทางผ่านของถนนสายหลัก
๒. มีโครงข่ายคมนาคมสะดวกเชื่อมต่อทุกภูมิภาค

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. มีงบประมาณจำกัดไม่สามารถดำเนินการในโครงการขนาดใหญ่

โอกาส (Opportunities : O)

๑. รัฐบาลให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่นในด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยหน่วยงานราชการส่วนกลาง / ส่วนภูมิภาค ส่งเสริมสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจ

อุปสรรค (Threats : T)

๑. พื้นที่ดำเนินการในที่สาธารณะมีจำกัด ต้องใช้พื้นที่ของประชาชนบางรายไม่ยินยอมให้ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์

๒. ด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป้าหมาย

เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับเด็กเล็ก ลดภาระของผู้ปกครอง จัดหาสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัยเพียงพอ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนในทุกระดับ ส่งเสริมและสนับสนุนงานศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและบริการสู่มาตรฐานสากล

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. มีโรงเรียนเพียงพอในการให้บริการเด็กและเยาวชน
๒. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน (อนุบาล 3 ขวบ) จำนวน ๒ แห่ง
๓. ชุมชนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมและประเพณี

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. มีงบประมาณจำกัดในการสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น

โอกาส (Opportunities : O)

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่
๒. อยู่ใกล้ชุมชนเมืองทำให้เด็กมีทางเลือกด้านการศึกษา

อุปสรรค (Threats : T)

๑. ขาดการบูรณาการและประสานงานที่ดีในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๒. การแก้ไขปัญหาด้านการศึกษา เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายส่วนที่ต้องประสานงานกันจึงเกิดผลสัมฤทธิ์
๓. ปัญหายาเสพติด

๓. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เป้าหมาย

เพื่อส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความพร้อมในด้านสภาพสังคมที่น่าอยู่ตลอดจนมีครอบครัวที่อบอุ่นเป็นการวางรากฐานที่ดีของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. มีหน่วยอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานที่เข้มแข็ง (อสม.)

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. มีงบประมาณจำกัดไม่เพียงพอต่อการช่วยเหลือ

โอกาส (Opportunities : O)

๑. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น
๒. ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ยากไร้ได้รับการช่วยเหลือครบทุกคน

อุปสรรค (Threats : T)

๑. ปัญหายาเสพติด

๔. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าหมาย

เพื่อส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความพร้อมในด้านสภาพสังคมที่น่าอยู่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำหรับประชาชนผู้ประสบปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. มีกลุ่มอาสาสมัครที่เกิดจากความร่วมมือของประชาชนในการร่วมกันป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน
๒. มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการให้ความช่วยเหลือประชาชนได้ทันทั่วถึง

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. มีงบประมาณจำกัด
๒. บุคลากรขาดความชำนาญด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. สมาชิก อปพร. มีจำนวนน้อย ยังขาดการฝึกอบรมที่ครอบคลุมทุกด้าน

โอกาส (Opportunities : O)

๑. มีการรับสมัครสมาชิก อปพร. เพิ่มเติมเพื่ออบรมและทบทวนแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

อุปสรรค (Threats : T)

๑. สมาชิก อปพร. บางรายมีงานประจำไม่สามารถช่วยปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่
๒. การแก้ไขปัญหาด้านการศึกษา เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายส่วนที่ต้องประสานงานกันจึงเกิดผลสัมฤทธิ์

๕. ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

เพื่อเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมของชุมชนให้มีสภาพที่พึงประสงค์ไม่ก่อให้เกิดปัญหาที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาภาคการผลิต ภาคการค้าและบริการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. ผู้บริหารสนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาสิ่งแวดล้อม
๒. มีพื้นที่สีเขียวเป็นแหล่งเกษตรกรรม

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. ปริมาณขยะมีเพิ่มมากขึ้น
๒. มีงบประมาณจำกัด

โอกาส (Opportunities : O)

๑. เกษตรอำเภอมีนโยบายรณรงค์ให้เกษตรกรใช้สารสกัดชีวภาพในการทำการเกษตรแทนสารเคมี

อุปสรรค (Threats : T)

๑. รถบรรทุกขยะมีเพียง ๑ คัน ไม่เพียงพอต่อการให้บริการจัดเก็บขยะได้ทุกหมู่บ้านในแต่ละวัน ต้องจัดทำแผนการเก็บขยะของแต่ละหมู่บ้านว่าจะเก็บหมู่ไหนวันใดบ้าง
๒. เกษตรกรยังไม่ให้ความสำคัญในการใช้สารสกัดชีวภาพในการทำการเกษตรแทนสารเคมี

๖. ด้านการเมืองการบริหาร

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐตลอดจนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. บุคลากรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน
๒. ผู้บริหารให้ความสำคัญในการส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. บุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

โอกาส (Opportunities : O)

๑. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจัดฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแต่ละตำแหน่งอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

อุปสรรค (Threats : T)

๑. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานของท้องถิ่น
๒. ขาดบุคลากรปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

๗. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและบริการ สู่มาตรฐานสากล

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. มีกิจกรรมแห่พระรอดจำลองในช่วงเทศกาลสงกรานต์
๒. มีวัดบ้านหัวเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ
๓. มีสถาปัตยกรรมทางศาสนา (โบสถ์มหาอุด , พระปางกวักมือ)

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. การประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง

โอกาส (Opportunities : O)

๑. แนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และประวัติศาสตร์

อุปสรรค (Threats : T)

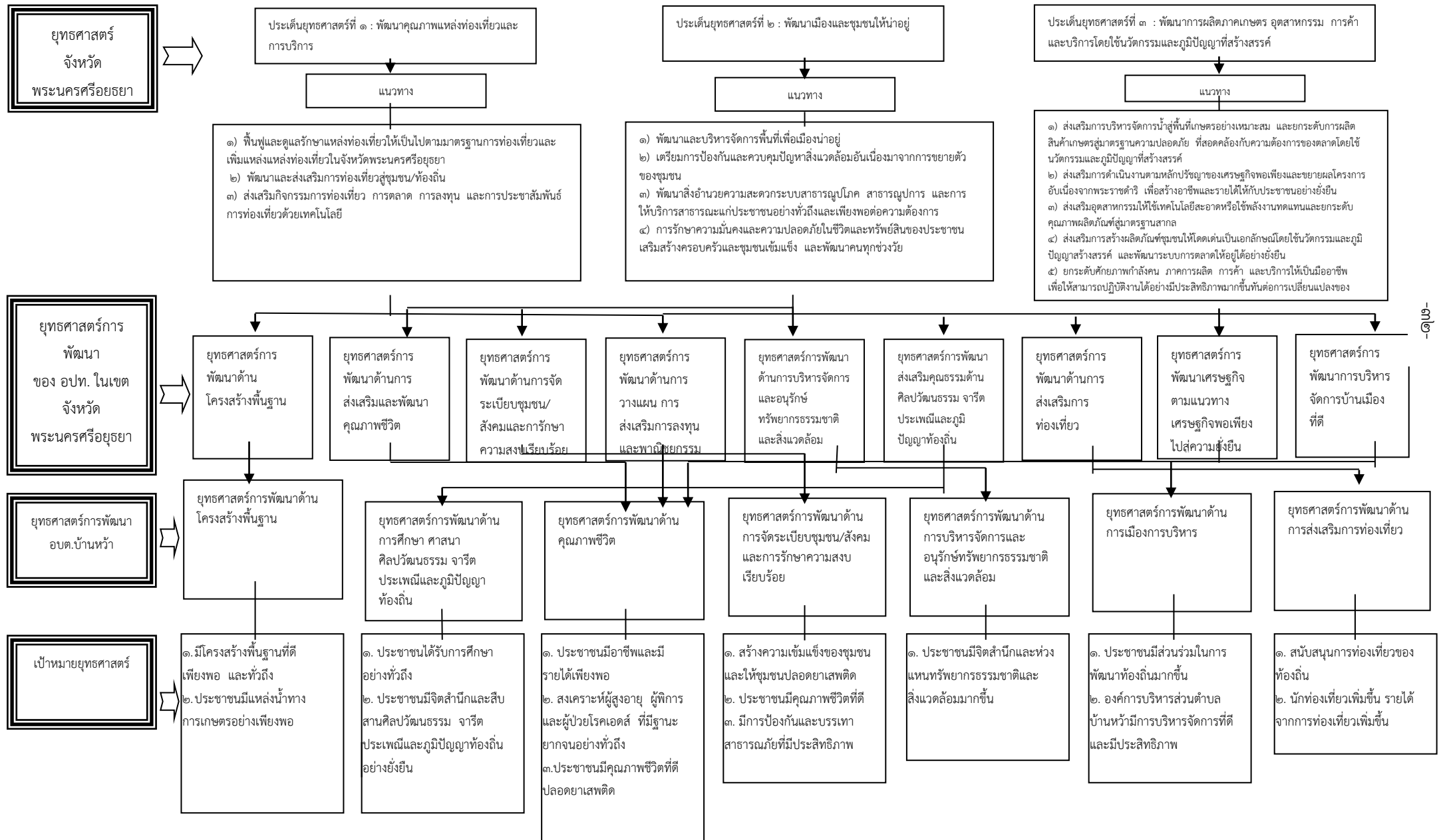
๑. ขาดการบูรณาการและประสานงานที่ดีกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
 - แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
 - แนวโน้มการควมรวมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
 - การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.
 - โครงการตามความต้องการของประชาชนที่จัดลำดับไว้ในในการประชาคมเพื่อบรรจุในแผน
- มีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากห้วงเวลาที่จัดทำยาวนานบางครั้งที่มีความต้องการที่เปลี่ยนไปตามเหตุการณ์ปัจจุบัน

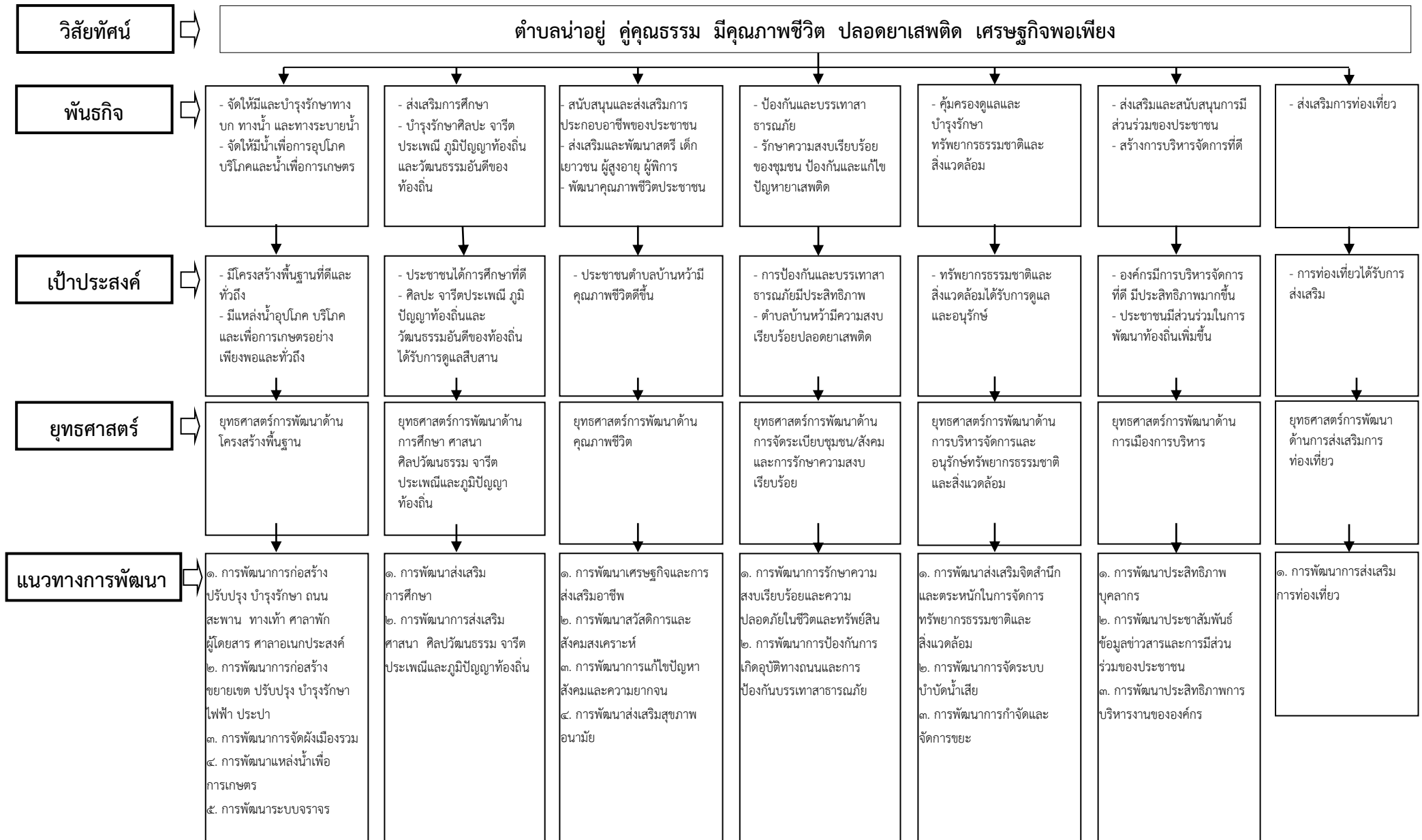
๓.๓ ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า

๓.๓ ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหว้า (ต่อ)

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (strategic map)

๓.๕ รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒน่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านห้วย

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและการบริการสู่มาตรฐานสากล	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	- มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีและทั่วถึง - มีแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง	๑. จำนวนถนนทางเดินเท้า สะพาน สนามเด็กเล่น ศาลาอเนกประสงค์เพิ่มขึ้นและได้มาตรฐาน ๒. มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง ๓. มีไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะเพิ่มขึ้นและทั่วถึง	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑. การพัฒนาการก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ศาลาพักผ่อน ศาลาพักผ่อน ศาลาอเนกประสงค์ ๒. การพัฒนาการก่อสร้างขยายเขต ปรับปรุง บำรุงรักษา ไฟฟ้า ประปา ๓. การพัฒนาการจัดผังเมืองรวม ๔. การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๕. การพัฒนาระบบจราจร	๑. จำนวนถนน สะพาน ทางเท้า ศาลาพักผ่อน ศาลาพักผ่อน ศาลาอเนกประสงค์เพิ่มขึ้น และได้รับการซ่อมแซม ๒. ขยายเขต/ซ่อมแซม ประปา ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะเพิ่มขึ้น ๓. รั้วพื้นที่สาธารณะเพิ่มขึ้น ๔. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการขุดลอกเพิ่มขึ้น ๕. มีป้ายจราจรบอกเส้นทางเพิ่มขึ้น	ปีละ ๑๐ โครงการ	๑. ก่อสร้างถนน คสล. ๒. ก่อสร้างถนนลาดยาง ๓. ก่อสร้างทางเดินเท้า คสล. ๔. ซ่อมแซมถนน คสล. ถนนลาดยาง , ถนนลูกรัง ๕. ก่อสร้างระบบประปา ๖. ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ ๗. ขุดลอกแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๘. การรื้อวัดที่สาธารณะ ๙. ติดตั้งป้ายบอกทาง	ส่วนโยธา	-

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน	ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ประชาชนได้การศึกษาที่ดี - ศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นได้รับการดูแลสืบสาน	๑. ประชาชนได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้นและทั่วถึง ๒. ประชาชนร่วมอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๕	๕	๕	๕	๕	๑. การพัฒนาส่งเสริมการศึกษา ๒. การพัฒนาส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินงาน	ปีละ ๕ โครงการ	๑.สนับสนุนการศึกษา ๒. กิจกรรมวันเด็ก ๓. อาหารเสริม(นม) , อาหารกลางวัน ๔. กิจกรรมวันพ่อแห่งชาติ ๕. กิจกรรมวันแม่แห่งชาติ ๖. กิจกรรมวันสงกรานต์ ๗. กิจกรรมวันลอยกระทง ๘. กิจกรรมปกป้องสถาบัน ๙. กิจกรรมวันเข้าพรรษา ๑๐. กิจกรรมวันปิยะมหาราช ๑๑. กิจกรรมวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒. วันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๓. งานรัฐพิธี	สำนักปลัด	-

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	- ประชาชนตำบลบ้านห้วมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น	๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑. การพัฒนาเศรษฐกิจและการส่งเสริมอาชีพ ๒. การพัฒนาสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ ๓. การพัฒนาการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจน ๔. การพัฒนาส่งเสริมสุขภาพอนามัย	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินงาน	ปีละ ๑๐ โครงการ	๑. ผักอบรมอาชีพ ๒. เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ๓. ส่งเสริมกิจกรรมผู้สูงอายุ ๔. ส่งเสริมกิจกรรมเด็กเยาวชน ๕. ส่งเสริมกิจกรรมสตรี ๖. กิจกรรมแข่งขันกีฬา ๗. กิจกรรมป้องกันไข้เลือดออก ๘. ส่งเสริมสาธารณสุขสุขภาพอนามัย ๙. สมทบกองทุนปศุ.	สำนักปลัด	-
ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและการบริการสู่มาตรฐานสากล	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย	- การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีประสิทธิภาพ - ตำบลบ้านห้วมีความสงบเรียบร้อยปลอดภัยเสถียร	๑. ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๒. ปัญหายาเสพติดลดลง	๓	๓	๓	๓	๓	๑. การพัฒนาการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๒. การพัฒนาการป้องกันการกีดกันทางถนนและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินงาน	ปีละ ๓ โครงการ	๑. โครงการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ๒. โครงการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๓. โครงการป้องกันและกีดกันทางถนน ๔. โครงการฝึกอบรมอปพร. ๕. โครงการฝึกอบรมและปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	สำนักปลัด	-

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและบริการสู่มาตรฐานสากล	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลและอนุรักษ์	๑. มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ๒. มีการจัดการขยะอย่างถูกต้องเหมาะสม ๓. ประชาชนมีการติดต่อบอดักไขมันในครัวเรือน	๓	๓	๓	๓	๓	๑. การพัฒนาส่งเสริมร้านค้าและตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. การพัฒนาการจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย ๓. การพัฒนาการกำจัดและจัดการขยะ	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินงาน	ปีละ ๓ โครงการ	๑. โครงการปลูกพืชปลอดสารพิษ ๒. โครงการคนต้นต้น ๓. โครงการปลูกหญ้าแฝก ๔. โครงการจัดหาที่กำจัดขยะ ๕. โครงการจัดซื้อถังรองรับขยะ ๖. โครงการประชาสัมพันธ์อบรมการติดต่อบอดักไขมันในครัวเรือน	สำนักปลัด	-
ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและบริการสู่มาตรฐานสากล	ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการบ้านเมืองที่ดี	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร	- องค์การมีการบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพมากขึ้น - ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น	๑. ประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการภาครัฐ ๒. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ๓. บุคลากรมีประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชนมากขึ้น	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑. การพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร ๒. การพัฒนาประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชน ๓. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กร	๑. บุคลากรได้รับการพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้น ๒. มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารและประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น ๓. มีวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือเพื่อให้บริการประชาชนที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ	ปีละ ๑๕ โครงการ	๑. ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานใน อบต. ๒. จัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์ที่ใช้ในการบริหารงานที่ใช้ทั้งภายในและภายนอก อบต. ๓. จัดทำแผนที่ภาษี ๔. ผูกอบรมและศึกษาดูงาน ๕. ส่งเสริมเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ๖. ประชาสัมพันธ์กิจกรรม อบต. ๗. ต่อเติมที่ทำการ อบต.	สำนักปลัด	-ส่วนโยธา -ส่วนการคลัง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕						
ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและบริการสู่มาตรฐานสากล	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยวได้รับการส่งเสริม	๑. นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	๒	๒	๒	๒		๑. การพัฒนาการส่งเสริมการท่องเที่ยว	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินงาน	ปีละ ๒ โครงการ	๑. อุดหนุนโครงการยกระดับจังหวัดสู่มาตรฐานสากล ๒. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบลและจังหวัด	สำนักปลัด	

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา แผนงานการเกษตร	กองช่าง กองช่าง	
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด , กองช่าง , หน่วยงานที่รับเงินอุดหนุน	
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม บริหารทั่วไป การดำเนินงานอื่น	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานการเกษตร แผนการรักษาความสงบภายใน แผนงานสาธารณสุข บริหารงานทั่วไป แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	
๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม	แผนงานรักษาความสงบภายใน แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักปลัด กองช่าง	
๕	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การเศรษฐกิจ บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการเกษตร แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักปลัด	

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๖	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร	บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการพาณิชย์	สำนักปลัด , กองช่าง , กองคลัง	
๗	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัด , กองช่าง	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน หกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียด ดังนี้

๑. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ประกอบด้วย

- ๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน
- ๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๑๕ คะแนน
- ๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๕ คะแนน ประกอบด้วย

- (๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน
- (๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน
- (๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน
- (๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน
- (๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน
- (๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน
- (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน
- (๘) แผนงาน ๕ คะแนน
- (๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน
- (๑๐) ผลผลิต/โครงการ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการ พัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๒. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ประกอบด้วย

- ๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน
- ๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน
- ๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน
- ๒.๔ ยุทธศาสตร์และแผนงาน ๑๐ คะแนน

๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

- (๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน
 - (๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน
 - (๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน
 - (๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน
 - (๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน
 - (๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน
 - (๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน
 - (๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ ๕ คะแนน
 - (๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน
 - (๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน
 - (๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน
 - (๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน
- คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๓. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเด็นการพิจารณา

๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๑๕
๓. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๖๕
 - ๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๑๐)
 - ๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (๑๐)
 - ๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด (๑๐)
 - ๓.๔ วิสัยทัศน์ (๕)
 - ๓.๕ กลยุทธ์ (๕)
 - ๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ (๕)
 - ๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (๕)

๓.๘ แผนงาน (๕)

๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (๕)

๓.๑๐ ผลผลิต/โครงการ (๕) รวมคะแนน ๑๐๐

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านห้วยไคร้ใช้การติดตามและประเมินผลโครงการ โดยใช้ตัวแบบวัดผลในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตามที่จะกล่าวต่อไปในหัวข้อที่ ๓.๑ และมีหลักการประเมินผลโครงการที่สำคัญ คือ การติดตามและประเมินผลโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการหรือไม่อย่างไร

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำหรับติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton

(๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))

(๔) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model)

(๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS))

(๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving

Method

(๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)

(๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

(๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

(๑๐) แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)

(๑๑) แบบอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (๑) –(๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้

เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

วัดผลนั้นได้หรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicator : KPIs)

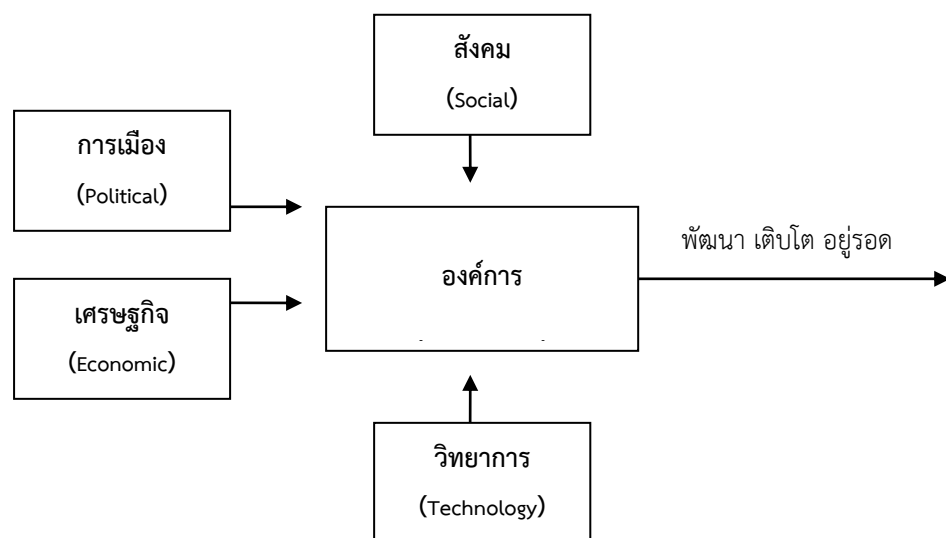
ผลกระทบ (Impact)

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการ ซึ่งว่า องค์กรต่างๆไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนา เติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ๔ ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)
- 2) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- 3) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
- 4) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

จากแผนภาพ องค์กรบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ ๔ ประการดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนา เติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง ๔ ประการ ดังนี้

๑) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง(Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น ๒ ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาลสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของการเมืองระดับท้องถิ่นนั้นยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายประเภท เช่น การเมืองของ อบจ. เทศบาล หรือ อบต. หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่าการเมืองในระดับชาติ ยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของ

พรรคการเมืองระดับชาติเพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรคพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อ อปท. ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น ๒ กรณี กล่าวคือ การรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือ การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการอปท.ให้เข้ากับสภาพการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยกันเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับทั้งระดับ อบจ. เทศบาล อบต.และระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและจะต้องมีผลกระทบต่อกัน อปท.ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้งระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นก็ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่น ที่จะประยุกต์ใช้กฎหมาย ให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพและบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง(Change Agent) อย่างแท้จริง

๒) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุของปัญหาอื่นๆที่กระทบต่อ อปท.ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชนเรียกร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหาลำดับที่ยั่งยืน เช่น ต้องการผ้าห่มกันหนาวฟรี เสื้อกันหนาวฟรี และของฟรีอื่นๆจาก อปท. เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มข้นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่งประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ อปท. เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อปากท้องของตนเองก่อน หรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผล

กระทบในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงาน อปท. ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

๓) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนพุทธ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปฐมนิคม (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคมทฤษฎีภูมิ (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของ อบท.เป็นอย่างดี บางพื้นที่ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆมากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองก็หาทางโจมตีก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามัคคีในสังคมท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งๆหนึ่งเหมือนกันได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อต้าน และไม่ต่อต้าน อยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอ สำคัญเพียงแต่ว่าจะสามารถลดระดับหรือแก้ไขความขัดแย้งที่รุนแรงนั้นได้อย่างไร

๔) การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์องค์กร เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ มีเว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ อบท. ที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่างๆผ่านช่องทางการสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมฯทางอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

๔.๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านห้วย มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยคาดการณ์การพัฒนาต่างๆอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบท.

๒) การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม ควรคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ

- ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม
- มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม
- มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ
- การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม
- การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด
- ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชน
- ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม
- การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้วควรกำกับดูแลให้ดำเนินให้บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของประชาชน